

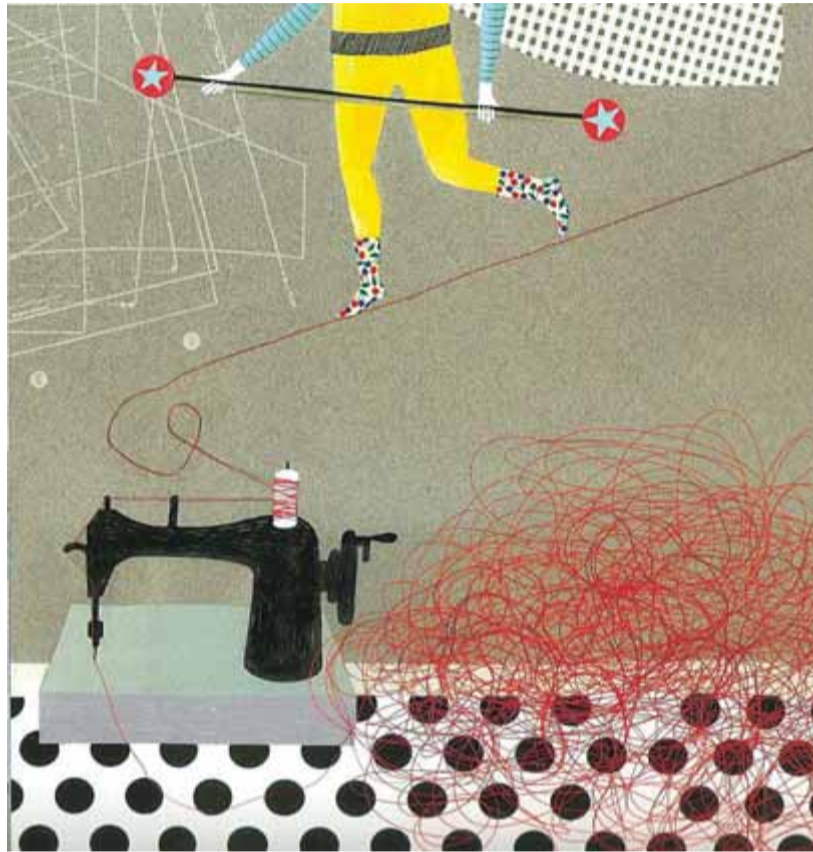
Llibre il·lustrat Àngel Burgas & Ignasi Blanch

La màgia a casa

La vida quotidiana, regulada per unes accions sempre repetides, com ara esmorzar, anar a la feina, al col·le o entaular-se per sopar, pot contagiar-se d'un esperit excepcional si al final del dia hi ha planificada una activitat espectacularment excepcional com ara anar al circ. El fill de la família C que ens presenta Kalandraka/Hipòtesi i que ha estat premiada a Compostella és un apassionat del món del circ i permet que l'esperit de pallasos, equilibristes i domadors de lleons es filtri en el seu dia a dia. Amb un text que purament acompanya les imatges, i una il·lustració final al nostre parer massa reiterativa, la feina de Mariona Cabassa mostra aquí un canvi de registre: unes gammes cromàtiques explosives i arriscades, un ús (que no abús) del co-

llage i fins i tot la insistència en el traç de llapis que fins ara no acostumava a utilitzar. Imaginem que la llibertat que dóna un projecte propi, no d'encàrrec, fomenta l'experimentació. I el resultat és bo.

Els fons de totes les pàgines tenen una part gris (les parets, el cel, el terra) sobre les quals destaca la lluminositat i estridència de les figures. Que, per la seva banda, també mostren una certa pigmentació grisosa als rostres. La vida ordinària, regular i estàtica, doncs, és una mica gris. Això canvia quan la família C arriba a la carpa del circ. L'efecte l'aconsegueix també amb la composició, horitzontal i estàtica en totes les dobles pàgines fins que seuen a contemplar l'espectacle. Les fognades d'intensitat (l'alè de la màgia de les coses

'La família' es beneficia de la llibertat de ser un projecte personal

bones que han de venir) la descobrim als vestits, a la lletra que encapçala cada frase del text i en alguns objectes (normalment, en posició diagonal contrastant amb

la horitzontalitat de la resta). Per tot plegat, endevinem picades d'ullet a la manera de fer de les il·lustradores de l'escola belga. Ens agraden els vermells ra-

contaminar. Molts poden pensar que és un opció equivocada, però nosaltres, com els autors, pensem que és simplement necessària. *

La família
Text: **Pep Bruno**
Il·lustracions: **Mariona Cabassa**
Editorial: **Kalandraka – Hipòtesi**
Barcelona, 2010
Preu: **13 euros**
Pàgines: **32**

Els més venuts a les llibreries

↕ situació respecte la setmana passada 2 setmanes seguides en llista

FICCIÓ		
1	La caiguda dels gegants Ken Follett ROSA DELS VENTS	07 ↑
2	La bicicleta estàtica Sergi Pàmies QUADERNS CREMA	12 ↓
3	Llibre de La Marató Diversos autors LA MAGRANA	02 ↑
4	No era lluny ni difícil Joan Margarit PROA	06 ↕
5	L'arqueòleg Martí Gironell COLUMNNA	01 ↑
6	El secret del meu turbant N. Ghulam i A. Rotger COLUMNNA	02 ↑
7	Cada set onades Daniel Glattauer LA CAMPANA	03 ↓
8	Sunset Park Paul Auster EDICIONS 62	01 ↑
9	Contra el vent del Nord Daniel Glattauer LA CAMPANA	01 ↑
10	Maleït Karma David Safier EMPÚRIES	01 ↑

NO-FICCIÓ		
1	Temps de neu. 25 anys Antoni Real COSSETÀNIA	03 ↕
2	La cuina de la salut Diversos autors PLANETA	04 ↑
3	No sé com aprimar-me Pierre Dukan LA MAGRANA	01 ↑
4	Llum del món Benet XVI HERDER	01 ↑
5	El món no se'n surt Tony Judt LA MAGRANA	09 ↓
6	Barcelona 1700 Albert García Espuche EMPÚRIES	01 ↑
7	El poder Rhonda Byrne ENTRAMAT	01 ↑
8	Sempre hi ets Adam Martín ARA LLIBRES	01 ↑
9	Octubre Miquel Pairoli ACONTRAVENT	01 ↑
10	La llei del mirall Yoshinori Noguchi COMANEGRA	01 ↑

Amb la col·laboració de les llibreries: **Abacus, Bertrand, Casa del Llibre, Catalònia, Documenta, Fnac, La Central, Laie, Proa Espais (Barcelona), Llibreria 22 (Girona), La Gralla (Granollers), Caselles (Lleida), Robafaves (Mataró), La Rambla (Tarragona), La Tralla (Vic) i L'Odissea (Vilafranca del Penedès)**

ITINERARIS MAR JIMÉNEZ

Barons de Falset

Sóc lectora habitual de les crítiques de teatre, música, literatura... Una bona crítica sobre un llibre em porta impulsivament a comprar-lo. De la mateixa manera que quan el crític s'acarnissa amb alguna obra de teatre, difícilment obviaré els arguments negatius. Però amb *Vida privada*, en cartell al Lliure fins diumenge, vaig fer una excepció. Malgrat algunes crítiques poc elogioses, el binomi Xavier Albertí-Josep Maria de Sagarra va ser prou poderós per voler contrastar en primera persona l'encert de la posada en escena. Malgrat que les tres hores de la funció es fan llargues, amb una primera part dilatada en excés, val la pena acostar-se a la plaça Margarida Xirgu i gaudir de l'excel·lent crònica de la Barcelona de principi de segle XX. *Vida privada*, és ben sabut, és un retrat de l'alta societat barcelonina entre els darrers anys de la dictadura de Primo de Rivera i els primers de la República. Una alta societat de cartró, obsessionada en la moralitat però que en privat practica les fantasies més impensables. Guillem de Lloberola però sobretot el Baró de Falset –“per gràcia de la dictadura”– en són un exemple. I precisament observant la (doble) vida del Baró de Falset no vaig poder evitar fer paral·lelismes amb alguns membres de l'alta societat d'avui, obsessionats a imposar als ciutadans determinades normes de conducta i moralitat. Acostumen a habitar al centre dreta i exhibeixen una curiosa fòbia amb l'ampliació dels drets civils dels últims anys, talment com hauria fet el de Falset. Què amaguen de la seva vida privada?, hagués pensat Sagarra. *